

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/145/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814218325
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814218325.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v právnej veci navrhovateľa: Y. K., st., nar. X.X.XXXX, bytom L., V. XXX, právne zastúpený Mgr. Petrom Bošiakom, advokátom so sídlom v Novákoch, Gašpara Košťála 181, proti odporcovi: Y. K., ml., nar. X.X.XXXX, bytom L., V. XXX, právne zastúpený JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Hviezdoslavova 3, o vrátenie daru, takto

rozhodol:

I. Návrh zamietá.

II. Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia v sume 213,50 EUR, na účet právneho zástupcu odporcu JUDr. Dušana Motúsa, advokáta, so sídlom v Prievidzi, Hviezdoslavova 3, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajšom súde sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť vydať navrhovateľovi dar - rodinný dom s pozemkami a príslušenstvom v podiele 1-ica, ktoré sú zapísané na Liste vlastníctva číslo XXXX, pre katastrálne územie V., obec L.. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že až do uzavretia darovacej zmluvy so zriadením vecného bremena do dňa 25.10.2010 a jej zavkladovania dňa 29.12.2010 bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov s jeho manželkou N. vlastníkom uvedených nehnuteľností. Darovacou zmluvou darovali nehnuteľnosti odporcovi, ktorý je ich synom. Zároveň bolo na nehnuteľnostiach zriadené vecné bremeno, ktorému zodpovedá právo navrhovateľa a jeho manželky na užívanie a doživotné bývanie v nehnuteľnosti. Dôvodom darovania bola snaha mať syna s rodinou bližšie pri sebe a pomôcť mu v možnostiach si čo to usporiť. Prednú časť domu teda zrekonštruovali a v zadnej prístavbe sa ubytoval navrhovateľ s manželkou. Navrhovateľ, hoci spočiatku váhal, bol pri darovaní ovplyvnený tlakom zo strany manželky a citovým nátlakom zo strany odporcu, inak by darovaciu zmluvu asi nepodpísal. Správanie odporcu k navrhovateľovi sa však začalo v začiatkoch spoločného bývania meniť a navrhovateľ má za to, že sa aj zmenilo. Odporca je v starostlivosti o nehnuteľnosť veľmi nepraktický a navrhovateľovi sa zdá, že sa odporca o nehnuteľnosť nestará so starostlivosťou dobrého hospodára. Odporca sa zároveň miešal do vzťahu navrhovateľa a jeho manželky, bol prítomný vždy, keď počul krik, alebo hlasnejšiu vravu. Zásahmi zo strany odporcu sa začala strácať citová väzba medzi navrhovateľom a odporcom, či manželkou odporcu. Odporca s manželkou navrhovateľa sa zároveň snažili o zbavenie spôsobilosti navrhovateľa na právne úkony. Táto ich snaha vyvolala u navrhovateľa obavu o jeho budúcnosť v starobe. Navrhovateľ za tým vidí veľký nevďak, spojený s neštandardným odporom voči jeho osobe, pričom neustáva ale naopak, zvyšuje sa. Odporca sa navrhovateľovi opakovane vyhráža, dokonca až tak, že mu sľubuje bitku najatými ľuďmi. Snaží sa aj o diskreditáciu navrhovateľa v jeho okolí medzi susedmi a spoluobčanmi. V súčasnosti sú vzťahy medzi navrhovateľom a odporcom na mŕtvom bode. Odporca nechce navrhovateľovi pomôcť, ani vynaložiť fyzickú námahu pri práci okolo domu. Navrhovateľ sa obáva, že správanie odporcu v podobe jeho neslušného a arogantného vystupovania voči navrhovateľovi smeruje k snahe niekde navrhovateľa

„odložiť“ ako osobu bez právnej spôsobilosti a tak vlastne dosiahnuť cieľ užívať nehnuteľnosť bez záväzku voči navrhovateľovi a tým pádom aj bez finančného zabezpečenia navrhovateľa.

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu namietol, že nehnuteľnosti boli v čase darovania v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov navrhovateľa a jeho manželky, pričom žalobu o vrátenie daru podal len sám navrhovateľ - otec odporcu. Odporca ďalej poukázal na vyhlásenie darcov v Darovacej zmluve zo dňa 25.10.2010, že obsahu zmluvy porozumeli, je pre nich dostatočne zrozumiteľný a určitý a že ich zmluvná voľnosť nie je ničím obmedzená. K tvrdeniam navrhovateľa odporca uviedol, že podľa jeho názoru je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať ho, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Navrhovateľovo konštatovanie, že sa odporca nestará o nehnuteľnosť so starostlivosťou riadneho hospodára je irelevantné, nakoľko absolútne subjektívne vlastnícke právo svedčí odporcovi. S navrhovateľom sa odporca snaží a vždy sa aj snažil vychádzať korektne, avšak vzhľadom na zdravotný stav navrhovateľa a jeho časté zmeny to nie je vždy možné. Dôkazom toho sú aj mnohé priestupkové konania. Aj napriek tomu, že sú vzťahy medzi navrhovateľom komplikované a často krát napäté, vyplývajú len zo zdravotného stavu navrhovateľa, prípadne zo strachu odporcu o manželku navrhovateľa, odporcovu matku, s ktorou odporca nemá žiadne problémy a ich vzťah je veľmi dobrý. Správanie odporcu nie je v jednoznačnom nepomere k správaniu navrhovateľa voči odporcovi a teda zo strany odporcu sa nejedná o prostú nevďačnosť. Pri posudzovaní správania odporcu ako obdarovaného je potrebné hodnotiť aj správanie navrhovateľa ako darcu. Odporca žiadal návrh zamietnuť ako nedôvodný.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkyne a listinnými dôkazmi.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že jedným z dôvodov, prečo podal návrh, bol aj útok odporcu. Odporca ho chcel udrieť do tváre, navrhovateľ sa rukou bránil. Mal ju zranenú, celý lakeť mu sčernel. Aj lekár konštatoval napadnutie. Bolo to riešené aj políciou, oni sa ho pýtali, že či má aj nejaké rezné rany. Na obranu použil kaser. Používa aj paralyzér, odporučili mu to policajti. Odporca sa vyjadril, že má zaplatených dvoch ľudí, ktorí navrhovateľovi rozbijú „ksicht“. Bojí sa o svoje zdravie. Často odchádza do Žiliny, odtiaľ pochádza. Tam strávil aj Vianoce 2013 aj 2014. Odporca mu nechce pomáhať. Napríklad keď sa ho opýtal, či mu pomôže so zatrávením, len sa mu vysmial do tváre. Navrhovateľ si myslí, že je dôležité podať si ruky a odpustiť si a nie škriepiť sa o majetky. Navrhovateľ majetky nechce, ale keď to má byť tak ako teraz, tak nech to radšej odporca vráti a odíde bývať niekam preč. Chcel by tiež, aby sa mu manželka odporcu nevysmievala a aby mu nebránila v stretávaní sa s vnúčatami. Má svoje vnúčatá rád a rád s nimi trávi čas. Je kresťan, váži si blížneho. Chcel by pomáhať odporcovi a je za to, aby sa zmierili. Daroval mu to z lásky. Hoci už pred darovaním sa stalo, že ho chcel odporca udrieť. Keď navrhovateľovi zaviedli satelit, stalo sa, že odporca mu zobral od neho zariadenie a on potom musel volať technikov. Odporca sa na neho nahneval a vulgárne mu nadával. Odporca mu berie veci a keď si ich potom pýta naspäť, hodí mu ich ako psovi. Ani po skončení konania o pozbavenie spôsobilosti sa vzťahy medzi ním a odporcom nezlepšili. Odporca sa mu vyhrážal bitkou minulý rok, keď navrhovateľova manželka volala o pomoc. Ona má taký zvyk, že vždy volá o pomoc. Odporca prišiel, manželka sa oprela o radiátor a povedala odporcovi: „Vieš, že ho nesmieš udrieť“. Odporca sa mu vtedy vyhrážal päťami a vyhrážal sa mu aj tri dni pred podpisom darovacej zmluvy. Odporca ho na dvore vulgárne uráža, a to aj v prítomnosti svojich detí.

Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietol, že zo strany navrhovateľa ako darcu nebola výzva adresovaná odporcovi na vrátenie daru. Ak by tu však aj taká výzva bola, poukázal na relatívnu neplatnosť právneho úkonu, žiadosti o vrátenie daru, keďže dar bol pôvodne v bezpodielovom spoluvlastníctve navrhovateľa a jeho manželky, ktorí obaja vystupovali v postavení darcov. Vrátenie daru však nepožadujú obaja manželia, hoci bezpodielové spoluvlastníctvo manželov navrhovateľa a jeho manželky nezaniklo a nebolo vyporiadané. Navrhovateľ sa preto ani nemôže domáhať vrátenia daru v 1 bez súčinnosti so svojou manželkou.

Odporca na pojednávaní uviedol, že vo všetkých priestupkových konaniach mu nebolo nič dokázané. Nič zlé nespravil. Čo sa týka napadnutia, ktoré tvrdil navrhovateľ, boli privolaní policajti, privolal ich navrhovateľ, no navrhovateľ im zároveň povedal, že sa nič nestalo. Ohľadom tvrdenia, že sa odporca nestará o nehnuteľnosti ako dobrý hospodár uviedol, že každý si prerába podľa toho, ako má čas a peniaze. Navrhovateľ nemá vôbec zakázané stykať sa s jeho deťmi, odporca s jeho manželkou však

trvajú na tom, aby to bolo v prítomnosti matky odporcu, pretože keď bol s nimi navrhovateľ sám, tak im vykladal také veci, že ho chce jeho manželka otráviť, a že ho vraj odporca bije. Deti potom nevedeli, čo si majú o tom myslieť a mali potom s nimi večer doma problémy. Teraz je konfliktov menej. Navrhovateľ sa totiž odsťahoval do dielne, kde si aj varí a kde má aj televíziu a je menej v kontakte so svojou manželkou. Pokiaľ došlo k hádke medzi rodičmi odporcu, odporca sa vždy snažil ich upokojiť a nevie o tom, že by došlo k nejakému napadnutiu. K tvrdeniu navrhovateľa, že odporca nie je ochotný s ním uzatvoriť zmluvu, uviedol, že asi pred týždňom alebo dvomi ho navrhovateľ požiadal, aby mu opravil termostat, odporca s tým nemal vôbec žiadny problém, išiel a termostat opravil. Odporca sám od seba do bytu rodičov nechodí. Ide tam vtedy, keď napríklad mu matka zavolá a plače, že jej otec nadáva, avšak stalo sa, že ho privolať aj otec, aby k nim prišiel, keď mali konflikty. Odporca stromy v záhrade nestrihá, lebo to nevie. Pokiaľ má strom pokaziť, tak ho radšej strihať nebude. Keby ich navrhovateľ strihať nechcel, tak by odporca požiadal o pomoc niekoho, kto sa v tom vyzná. Kým sa navrhovateľ liečil u psychiatricky, všetko bolo v poriadku, boli dobré vzťahy a žiadne priestupkové konania. Keď táto liečba skončila, všetko išlo dolu vodou. Odporca navrhovateľa nikdy nenapadol ani sa mu nevyhrážal. Vzťah odporcovej manželky a navrhovateľa bol dlho v poriadku, potom jej začal navrhovateľ vyčítať rôzne veci, napr. že neočistila a neodložila rýľ, pričom to bolo preto, že sa musela venovať deťom. Keď mali navrhovateľ a jeho manželka dopravnú nehodu pri Žiline a matka odporcu ostala v nemocnici, odporca vozieval navrhovateľa k lekárom a manželka odporcu sa o odporcových rodičov starala a varila im. A to bolo až po uzavretí darovacej zmluvy.

Svedkyňa Emília Barčiaková, manželka navrhovateľa a matka odporcu na pojednávaní uviedla, že ona svoju časť nehnuteľností vrátiť nepožaduje. Nie je pravda, že by navrhovateľ nesúhlasil s darovaním, on sám to navrhol, chcel aby sa deti vrátili naspäť domov. Ak si navrhovateľ niečo zaumieni, musí byť po jeho. Pokiaľ však neustúpil, niekedy z toho boli konflikty. Zo strany odporcu neboli žiadne vyhrážky. Nebola svedkom toho, že by sa odporca navrhovateľovi vyhrážal alebo ho napadol. Pokiaľ volala odporcu, odporca prišiel k nim a snažil sa ich upokojiť. Navrhovateľ a odporca spolu v súčasnosti nekomunikujú.

Súd na pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie týmito listinami: darovacia zmluva zo dňa 25.10.2010, rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva zo dňa 27.12.2010, výpis z LV č. XXXX k.ú. V., obec L., lekárske správy predložené navrhovateľom, 2 ks fotografií predložených navrhovateľom, rozhodnutia Okresného úradu Prievidza, odbor všeobecnej vnútornej správy OÚ-PD-OVVS-2014/013896-5 zo dňa 11.9.2014, rozhodnutie OÚ-PD-OVVS-2015/003555-9 zo dňa 3.6.2015 plus zápisnica, rozhodnutie OÚ-PD-OVVS-2015/009147-5 zo dňa 12.5.2015, spis OS Prievidza sp.zn. 7Ps/1/2013.

Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

Podľa § 630 OZ darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Podľa § 145 ods. 1 bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

Podľa § 40a OZ ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

Na základe citovaného ustanovenia § 630 OZ možno konštatovať, že vrátenie daru je jednostranným právnym úkonom, ktorého forma nie je zákonom stanovená. Darcovi vzniká právo domáhať sa vrátenia daru až vtedy, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Ak darca uplatní právo na vrátenie daru, právny vzťah z darovania zanikne okamihom, keď dôjde prejav jeho vôle k obdarovanému. K zániku tohto vzťahu dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému. Takýmto právnym úkonom je v podstate výzva darcu

adresovaná obdarovanému, aby mu vrátil dar. Forma takejto výzvy nie je stanovená ani v prípade, že predmetom daru je nehnuteľnosť. Účinky výzvy ako právneho úkonu nastanú v momente, keď takáto výzva dôjde obdarovanému.

Za prejav vôle darcu voči obdarovanému na vrátenie daru možno považovať aj podanie žaloby, ktorou sa darca ako navrhovateľ domáha voči obdarovanému ako odporcovi vrátenia daru. Doručením rovnopisu žaloby odporcovi je potom splnená hmotnoprávna podmienka zániku právneho vzťahu z darovacej zmluvy, ak sú na to samozrejme zároveň splnené aj všetky ďalšie zákonné predpoklady.

V prejednávanej veci preto považoval súd okamih doručenia žaloby odporcovi dňa 10.11.2015 zároveň aj za riadne doručenie výzvy darcu na vrátenie daru určenej obdarovanému. Námietka odporcu, vznesená prostredníctvom jeho právneho zástupcu o neexistencii takejto výzvy teda nebola dôvodná.

Súd však na druhej strane zároveň musel prihliadať aj na ďalšiu námietku odporcu, ktorou poukázal na neplatnosť právneho úkonu, ktorým sa navrhovateľ domáhal vrátenia daru. Nehnuteľnosti darované odporcovi boli totiž v čase ich darovania v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov navrhovateľa a jeho manželky, no vrátenie daru nepožadovali obaja manželia.

Aj iba jeden z manželov, ktorí darovali spoločne vec (či už hnutelnú alebo nehnuteľnú) z majetku tvoriaceho predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov, sa môže samostatne domáhať vrátenia daru z dôvodu uvedeného v ustanovení § 630 Občianskeho zákonníka. Výzva na vrátenie daru len jedným z manželov je však v tomto prípade relatívne neplatným právnym úkonom (§ 40a OZ). Teda tento úkon ostáva platný, pokiaľ by sa jeho neplatnosti nedovolal či už druhý manžel ako darca alebo obdarovaný ako odporca. Vrátenie daru teda môžu žiadať len obaja manželia resp., jeden z nich len so súhlasom druhého (§ 145 OZ). V otázkach vlastníctva vecí v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je súdna prax dlhodobo jednotná v tom, že každý z manželov má vlastnícke právo k celej veci, a to tak, že práva jedného z manželov sú obmedzené rovnakými právami druhého. Navrhovateľ preto nemohol konaní žiadať ani vrátenie spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1-ce k darovaným nehnuteľnostiam.

Podľa názoru súdu, v prípade domáhania sa vrátenia daru - nehnuteľností nešlo o bežnú vec týkajúcu sa spoločných vecí manželov. Tento právny úkon bol teda relatívne neplatným právnym úkonom. Súd má za to, že odporca sa prostredníctvom vyjadrenia právneho zástupcu na pojednávaní neplatnosti právneho úkonu riadne dovolal a preto je výzva navrhovateľa na vrátenie daru ako právny úkon neplatná. Na základe takejto neplatnej výzvy nebolo možné vyhovieť žalobe o vrátenie daru, súd ju preto v celom rozsahu zamietol.

Z dokazovania vykonaného výsluchom účastníkov, svedkyne a listinnými dôkazmi napokon podľa názoru súdu zároveň vyplynulo (hoci na to už súd vzhľadom na vyššie uvedené ani nemusel prihliadať), že na vrátenie daru neboli splnené ani ďalšie zákonné predpoklady.

V zmysle § 630 OZ je dôvodom na vrátenie daru správanie obdarovaného voči darcom alebo členom jeho rodiny takým spôsobom, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Zákon teda vyžaduje určitú intenzitu negatívneho správania obdarovaného a to tak, že porušovanie dobrých mravov zo strany obdarovaného musí byť kvalifikované ako „hrubé“.

Nebolo preukázané, že by sa odporca takýmto spôsobom správal k navrhovateľovi. Je nepochybné, že medzi oboma účastníkmi sú napäté vzťahy, nekomunikujú spolu, prípadne si len adresujú rôzne invectívy. Takéto správanie je však vzájomné a nevychádza len od odporcu. Tvrdenia navrhovateľa o fyzických útokoch odporcu nepovažoval súd za preukázané. Podľa názoru súdu, primárny konflikt je medzi navrhovateľom a jeho manželkou, medzi ktorými sú dlhodobé nezhody, o čom má súd poznatky aj z iných konaní. Odporca ako ich syn je často do takýchto konfliktov zaťahovaný aj proti svojej vôli, keď si ho niektorý z rodičov vo vypätých situáciách privoláva, aby ho chránil pred druhým, či aby mu dal za pravdu a „držal stranu“. Správaním hrubo porušujúcim dobré mravy nie je ani spôsob hospodárenia odporcu na darovaných nehnuteľnostiach, keď je nepochybné, že sa jedná len o názorové nezhody medzi navrhovateľom a odporcom o tom, ako nakladať s nehnuteľnosťami. Odporca sám priznal, že má na niektoré veci iný pohľad ako navrhovateľ, pričom je ešte aj zaneprázdnený a má malé deti. Z dokazovania tiež naopak vyplynulo, že odporca nemá problém poskytnúť navrhovateľovi pomoc, či už

v závažných životných situáciách, ako to bolo po dopravnej nehode navrhovateľa a jeho manželky, či v bežných záležitostiach, keď prednedávnom navrhovateľovi opravil termostat.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže súd návrh navrhovateľa zamietol, možno konštatovať, že odporca mal v konaní plný úspech. Súd mu preto v súlade s citovaným ustanovením priznal právo na plnú náhradu účelne vynaložených trov konania. Tropy odporcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Odporca si uplatnil náhradu trov konania prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní, vyčíslenie trov bolo doručené súdu v lehote troch dní od vyhlásenia rozsudku. Súd priznal tropy právneho zastúpenia v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Tropy právneho zastúpenia v celkovej sume 213,50 EUR sú vyčíslené nasledovne:

1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 14.12.2015	64,53 EUR
2. účasť na pojednávaní na OS Prievidza 22.1.2016 - viac ako 2 hodiny, 2x á 66 EUR	132, - EUR
Režijný paušál 1 x 8,39 EUR	8,39 EUR
Režijný paušál 1 x 8,58 EUR	8,58 EUR
Spolu	213,50 EUR

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.